

LEARNING TOXICOLOGY
THROUGH OPEN EDUCATIONAL

CORELAȚII LEGISLATIVE

Cristina SALCĂ ROTARU, Camelia DRĂGHICI

Transilvania University of Brașov

rotaruc@unitbv.ro, c.draghici@unitbv.ro

Așa cum am afirmat în Unitatea 1 STABILIREA LEGISLAȚIEI UNIUNII EUROPENE GENERALE ȘI SPECIFICE PENTRU POLUANȚI TOXICI, reglementarea poluanților toxici, și nu numai, nu poate fi restânsă doar la actele normative care au ca domeniu principal reglementarea regimului juridic al acestora, deoarece poluarea este, în principal, efectul activităților umane, antropogenice (individuale sau industriale). Astfel, apare necesitatea de a reglementa în mod specific, în cadrul unor acte normative care au ca domeniu principal regimul juridic al acelei activități și cerințe specifice pentru poluanți. Aceste reglementări le considerăm “corelații legislative”, ele întregesc cadrul legislativ general prin detalierea obligațiilor, includerea de excepții, realizarea de legături între domenii. Tot ca și corelații legislative sunt privite și urmărirea modificărilor datorate unor abrogări sau modificări ale unor acte normative conexe sau ce stat la baza instituirii unor obligații în domeniul cercetat.

Actele normative cuprinse în această unitate sunt prezentate succint și nu beneficiază de trimiteri către accesări prin link-uri specifice, rolul acestei unități fiind acela de a facilita înțelegerea complexității legislației și de a deschide ferestre pentru acei cursanți care doresc o aprofundare a domeniului.

1. CORELAȚII LEGISLATIVE PRIVIND POLUANȚI GAZOȘI

Corelațiile acestui domeniu privesc prezentarea de acte normative care fac trimitere către alte domenii de reglementare, dar care au efect asupra reducerii poluării atmosferei cu poluanți gazoși.

1. *Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare*

comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor.

Acest act normativ stabilește:

- cerințe tehnice armonizate pentru omologarea de tip a autovehiculelor din categoriile M1, M2, N1 și N2, astfel cum sunt definite în Anexa II la *Directiva 70/156/CEE*, și a pieselor de schimb, cum ar fi dispozitivele pentru controlul poluării, în ceea ce privește emisiile acestora,
- valorile-limită la emisii pentru Euro 5 și Euro 6, privind masa monoxidului de carbon, masa hidrocarburilor totale, masa hidrocarburilor nemetan, masa oxizilor de azot, masa combinată a hidrocarburilor și oxizilor de azot, masa materiei de particule (PM),
- valori-limită pentru emisiile de monoxid de carbon și de hidrocarburi la țeava de evacuare după încercarea de pornire la rece.

2. *Directiva 94/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind controlul emisiilor de compuși organici volatili (COV) rezultați din depozitarea carburanților și din distribuția acestora de la terminale la stațiile de distribuție a carburanților*, care a apărut ca urmare a:

- necesității reducerii emisiilor de vapori în timpul operațiunilor de realimentare la stațiile de carburanți, care se ridicau în 1993 la aproximativ 200000 tone pe an.
- faptului că emisiile COV din rețeaua de depozitare și distribuție a carburanților reprezintă aproximativ 500000 tone pe an sau aproximativ 5 % din emisiile totale de compuși organici volatili provocate de om în cadrul Comunității și întrucât aceste emisii reprezintă o contribuție semnificativă la poluarea aerului, în special în zonele urbane;

Această Directivă stabilește concentrația medie a vaporilor evacuați de la recuperarea vaporilor – unitate adaptată pentru realizarea diluției în timpul procesului – nu trebuie să depășească 35 g/Nm³ pentru fiecare oră.

3. *Directiva 2004/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind limitarea emisiilor de compuși organici volatili cauzate de utilizarea de solvenți organici în anumite vopsele și lacuri și în produsele de refinisare a vehiculelor care stabilește valori limită maxime pentru conținutul de cov pentru vopsele și lacuri, pentru produsele de refinisare a vehiculelor.*

4. *Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului.*

Scopul stocării geologice a CO₂ sigure din punctul de vedere al mediului este reținerea permanentă de CO₂, astfel încât să se prevină și, atunci când acest lucru nu este posibil, să se elimine pe cât posibil efectele negative și orice riscuri pentru mediu și sănătatea umană.

5. *Regulamentului (UE) 2016/1628 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la monitorizarea emisiilor de poluanți gazoși provenind de la motoarele cu ardere internă în circulație instalate pe echipamentele mobile fără destinație rutieră, care deja a fost completat prin Regulamentul (UE) 2017/655 al Comisiei.*

2. CORELAȚII LEGISLATIVE PRIVIND METALE GRELE

2.1. Corelații legislative privind metale grele în aer

Corelațiile acestui domeniu privesc:

- legătura cu dreptul la informare al statelor și cetățenilor cu privire la calitatea mediului înconjurător, atât ca reglementare a UE cât și ca reglementare internațională precum și

- legăturile ce pot fi făcute în vederea reducerii emisiilor de metale grele în aer, prin reglementarea conținutului de astfel de poluanți în produse.

2.1.1. Dreptul la informare

Protecția aerului presupune un efort comun al statelor, astfel că este necesară comunicarea și schimbul reciproc de informații. Acestea se realizează în baza *Deciziei 2011/850/UE de punere în aplicare și de stabilire a normelor pentru Directivele 2004/107/CE și 2008/50/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește schimbul reciproc de informații și raportarea privind calitatea aerului înconjurător.*

O serie de limite de emisii sunt reglementate doar ca un prag de la care trebuie efectuată o raportare specială a statelor către un registru european specializat. *Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru European al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului* este cel care stabilește limite maxime de emisie de anumiți poluanți în aer, apă, sol funcție de tipul activitate peste care este obligatorie raportarea la Registrele emisiilor și transferului de poluanți european (PRTR). Acest PRTR, integrat și coerent, constituie o bază de date fiabile pentru public, industrie, oameni de știință, societăți de asigurări, autorități locale, organizații neguvernamentale și alți decidenți pentru comparații și decizii ulterioare în probleme de mediu. Pe scurt:

- registrul conține informații privind emisiile de poluanți în aer, apă și sol, precum și transferul în afara amplasamentului al poluanților din apele uzate și din deșeuri;
- emisiile se raportează când nivelul acestora depășește anumite limite și provin din una dintre cele 65 de activități enumerate în Anexa I. Majoritatea activităților respective sunt, de asemenea, reglementate în temeiul *Directivei 75 din 2010* privind emisiile industriale și includ, în principal, instalațiile din sectorul producției energetice, al industriei minereurilor, al industriei chimice, al

gestionării deșeurilor și apelor uzate și al fabricării și procesării hârtiei și lemnului;

- registrul acoperă cei 91 de poluanți enumerați în Anexa II, inclusiv gazele cu efect de seră, celelalte gaze, metalele grele, pesticidele, substanțele organice clorurate, celelalte substanțe organice și substanțele anorganice;
- registrul oferă și unele informații privind poluarea din surse difuze, dacă sunt disponibile asemenea informații.

Emiterea acestui registru este urmarea aplicării *Deciziei Consiliului 2006/61/CE din 2 decembrie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a protocolului CEE-ONU privind registrele emisiilor și transferurilor de poluanți*, și constituie legătura legislației UE cu legislația internațională.

2.1.2. Poluanți în produse

Reducerea poluării, conform principiului prevenirii, se poate face de la sursă, astfel că o serie de acte normative reglementează limite și/sau interdicții a prezenței metalelor grele în anumite produse.

Un exemplu este cel al *Directivei 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei*, care prevede în Anexa I *Specificații de mediu aplicabile carburanților de pe piață destinați vehiculelor echipate cu motor cu aprindere prin scânteie*, un conținut de plumb de 0,005 g/l.

Această limită care se află în concordanță cu prevederile conținute în Anexa IX a *Regulamentului (UE) nr. 582/2011 al Comisiei din 25 mai 2011 de punere în aplicare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la emisiile provenite de la vehicule grele (Euro VI) și de modificare a anexelor I și III la Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului*.

2.2. Corelații legislative privind metale grele în apă

Corelațiile în acest domeniu exced domeniului metalelor grele și întregesc domeniul protecției apelor prin:

- riscurile prezentate de medicamente asupra mediului și
- evaluarea și monitorizarea calității apei pentru scăldat.

Pentru riscurile prezentate de medicamente asupra mediului este necesară trimiterea la *Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/495 a Comisiei din 20 martie 2015 de stabilire a unei liste de supraveghere a substanțelor pentru monitorizare la nivelul UE în domeniul apei, în temeiul Directivei 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului.*

Articolul 8c privind *Dispoziții specifice pentru substanțele farmaceutice*, cuprins în *Directiva 105 din 2008*, precizează că în temeiul articolului 16 alineatul (9) din *Directiva 2000/60/CE* și, după caz, pe baza rezultatelor studiului său din 2013 privind riscurile prezentate de medicamente asupra mediului și a altor studii și rapoarte relevante, Comisia, pe cât posibil în termen de doi ani de la 13 septembrie 2013, elaborează o abordare strategică a poluării apei cu substanțe farmaceutice.

Această abordare strategică include, după caz, propuneri care să permită ca, în măsura în care acest lucru este necesar, impactul medicamentelor asupra mediului să fie luate în considerare într-un mod mai eficace în cadrul procedurii de introducere pe piață a medicamentelor.

În cadrul respectivei abordări strategice, Comisia ar trebui să propună, după caz, până la 14 septembrie 2017, măsuri care urmează a fi întreprinse la nivelul Uniunii și/sau la nivelul statelor membre, pentru abordarea posibilului impact al substanțelor farmaceutice asupra mediului, în special al substanțelor menționate la articolul 8b

alineatul (1), în vederea reducerii evacuărilor, emisiilor și pierderilor de astfel de substanțe în mediul acvatic, luându-se în considerare necesitățile în materie de sănătate publică și eficiența din punctul de vedere al costurilor a măsurilor propuse.

La 14 septembrie 2017, ar trebui prezentată o primă listă de supraveghere care să conțină maximum 10 substanțe sau grupe de substanțe și care să indice, pentru fiecare substanță, matricele de monitorizare și posibilele metode de analiză care nu presupun costuri excesive. În mod obligatoriu, următoarele vor fi incluse, în prima listă de supraveghere: diclofenac (CAS 15307-79-6), 17-beta-estradiol (E2) (CAS 50-28-2) și 17-alfa-etinilestradiol (EE2) (CAS 57-63-6).

Important este faptul că, deși reglementările din domeniul farmaceutic cuprind specificații privind existența metalelor grele în medicamente, dar privesc ca efect negativ asupra sănătății umane, prin actuala abordare se va face trecerea și la poluarea mediului.

O reglementare aparte este *Directiva 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind gestionarea calității apei pentru scăldat și de abrogare a Directivei 76/160/CEE*, care impune statelor membre evaluarea și monitorizarea calității apei pentru scăldat, adică a oricărui element al apelor de suprafață unde autoritatea competentă preconizează un număr mare de oameni la scăldat și în care nu a impus o interdicție permanentă sau nu a emis o recomandare permanentă împotriva scăldatului.

2.3. Corelații legislative privind metale grele în sol

Corelațiile acestui domeniu sunt făcute cu reglementări internaționale și ale UE privind deșeurile care sunt periculoase prin conținutul lor de metale grele. Problema deșeurilor devine una transfrontalieră ca urmare a transportului acestora pe teritoriul altor state, în vederea eliminării prin depozitare.

Convenția de la Basel din 22 martie 1989, privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și al eliminării acestora, la care Comunitatea este parte din 1994, a fost pusă în aplicare prin adoptarea Regulamentului (CEE) nr. 259/93, care a stabilit norme de reducere și control a transporturilor menționate anterior. Reglementările au fost elaborate, inter alia, astfel încât sistemul comunitar pentru supravegherea și controlul circulației deșeurilor să îndeplinească cerințele Convenției de la Basel. Însă realitatea a impus un cadru legislativ adecvat noilor provocări privind protecția mediului, astfel încât Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, abrogă Regulamentul nr. 259/93. Acest regulament ia în considerare o procedură mai strictă de transfer a deșeurilor, inclusiv a celor periculoase.

Un principiu important al gestionării deșeurilor impune ca, în situația în care nu se poate evita generarea de deșeuri, acestea ar trebui refolosite sau recuperate în vederea valorificării materialelor sau a energiei. În acest sens *Directiva 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE:*

- interzice introducerea pe piață:
  - (a) a tuturor bateriilor sau acumulatorilor, indiferent dacă sunt sau nu integrate în aparate, care conțin mercur într-o proporție mai mare de 0,0005 % din greutate; interdicția nu se aplică bateriilor tip „nasture” cu un conținut de mercur de maximum 2 % din greutate înainte de 1 octombrie 2015;
  - (b) a bateriilor sau acumulatorilor portabili, inclusiv cei integrați în aparate, care conțin cadmiu într-o proporție mai mare de 0,002 % din greutate.
- impune statelor membre să realizeze următoarele rate minime de colectare:
  - (a) 25 % până la 26 septembrie 2012;
  - (b) 45 % până la 26 septembrie 2016.
- impune ca procesele de reciclare să se realizeze cu următoarele niveluri minime de eficiență privind reciclarea:

- (a) reciclarea a 65 % din greutatea medie a bateriilor și acumulatorilor cu plumb acid, inclusiv reciclarea conținutului de plumb la cel mai înalt nivel care este fezabil tehnic, evitând în același timp costurile excesive;
- (b) reciclarea a 75 % din greutatea medie a bateriilor și acumulatorilor cu nichel-cadmium, inclusiv reciclarea conținutului de cadmiu la cel mai înalt nivel care este fezabil tehnic, evitând în același timp costurile excesive și
- (c) reciclarea a 50 % din greutatea medie a celorlalte deșeuri de baterii și acumulatori.

Cu toate acestea, în conformitate cu tratatul, statele membre pot să elimine bateriile sau acumulatorii portabili colectați care conțin cadmiu, mercur sau plumb prin depozitare sau stocare subterană, atunci când nu există o piață finală viabilă. Statele membre pot, de asemenea, în conformitate cu tratatul, să elimine bateriile sau acumulatorii portabili colectați care conțin cadmiu, mercur sau plumb prin depozitare sau stocare subterană în cadrul unei strategii de eliminare treptată a metalelor grele care, pe baza unei evaluări detaliate a impactului asupra mediului, economic și social, arată că eliminarea ar trebui să fie o opțiune preferată reciclării.

3. CORELAȚII LEGISLATIVE PRIVIND POLUANȚI ORGANICI PERSISTENȚI

Corelațiile legislative în acest domeniu privesc:

- urmărirea modificărilor legislative ale UE ca urmare a modificării reglementărilor internaționale identificate în Unitatea 1 (secțiunea A);
- legăturile legislative ale *Regulamentului 850 din 2004* cu activitatea de import/export, cu *Regulamentul nr. 1907/2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (Regulamentul REACH)*, cu *Decizia de stabilirea a listei de deșeuri, inclusiv a celor periculoase* și cu *Directiva 75 din 2010 privind emisiile industriale* (secțiunile B-E).

A. Modificările *Regulamentului 850 din 2004*

Acestea sunt generate de modificările impuse de Conferința părților (COP) în ceea ce privește Convenția din 1979 sau de modificările aduse Convenției de la Stockholm.

Pentru aducerea la zi a reglementării poluării atmosferice transfrontaliere, în baza *Protocolului din 1998*, trebuie urmărite Deciziile de acceptare a modificărilor acestuia. Ultima modificare este cea evidențiată de *Decizia (UE) 2016/769 a Consiliului din 21 aprilie 2016 privind acceptarea modificărilor aduse Protocolului din 1998 la Convenția din 1979 asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi, referitor la poluanții organici persistenți*.

Sunt necesare, însă, următoarele precizări:

- Uniunea Europeană acordă o importanță deosebită necesității de a extinde treptat anexele A, B și/sau C la convenție prin includerea de noi substanțe care îndeplinesc criteriile necesare pentru a fi considerate poluanți organici persistenți (POP), ținând seama de principiul precauției, în vederea îndeplinirii obiectivului convenției și a angajamentului de a reduce la minimum, până în 2020, efectele adverse ale substanțelor chimice, asumat de guverne la Summitul mondial privind dezvoltarea durabilă, care a avut loc la Johannesburg în 2002;
- în temeiul articolului 22 din Convenție, Conferința părților (denumită „COP”) poate adopta decizii de modificare a Anexelor A, B și/sau C la Convenție. Aceste decizii intră în vigoare după un an de la data comunicării de către depozitarul convenției a unei modificări, dar nu și pentru părțile la convenție care nu doresc să aplice modificarea respectivă;
- pentru situația în care un stat membru al UE, semnatar în mod individual al Convenției, nu aderă și la una din modificările ulterioare ale acesteia, dar față de care UE a luat decizia de aplicare, prin forța obligatorie a actului de acceptare a modificării, se impune către acel stat respectarea modificării neacceptate în mod individual.

Conform exemplului mai sus dat, trebuie urmărite deciziile de acceptare a modificărilor.

B. Regulamentul (UE) nr. 649/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind exportul și importul de produse chimice care prezintă risc

Produsele chimice și articolele a căror utilizare este interzisă în cadrul Uniunii Europene, în vederea protejării sănătății oamenilor sau a mediului, enumerate în Anexa V, au interdicție la export. Legătura cu domeniul, este dată de faptul că Anexa V *Produse chimice și articole care fac obiectul unei interdicții la export*, în partea A, indică un număr de 18 poluanți organici persistenti enumerați în Anexele A și B la Convenția de la Stockholm.

C. Regulamentul nr. 1907/2006

Regulamentul REACH, stabilește dispoziții referitoare la substanțe și amestecuri care trebuie să se aplice producerii, introducerii pe piață sau utilizării unor asemenea substanțe ca atare, în amestecuri sau în articole, precum și introducerii pe piață a amestecurilor. Este un regulament deosebit de complex, care se bazează pe principiul că este în sarcina producătorilor, a importatorilor și a utilizatorilor din aval (al procesului de producție) să se asigure că produc, introduc pe piață sau utilizează substanțe care nu au efecte adverse asupra sănătății umane sau asupra mediului.

D. Decizia 2014/955/UE din 18 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului

Am precizat că deșeurile care conțin poluanți organici persistenti fac parte din categoria deșeurilor periculoase. Clasificarea unui deșeu ca fiind periculos, în ceea ce privește deșeurile cărora li s-ar putea atribui coduri aferente, atât deșeurilor periculoase cât și

celor nepericuloase, se aplică următoarele: deșeurile care conțin dibenzo-p-dioxine policlorurate și dibenzofurani policlorurați (PCDD/PCDF), DDT [1,1,1- tricloro-2,2'-bis(p-clorofenil)etan], clordan, hexaclorciclohexani (inclusiv lindan), dieldrin, endrin, heptaclor, hexaclorbenzen, clordecon, aldrin, pentaclorbenzen, mirex, toxafen, hexabromdifenil și/sau PCB care depășesc limitele de concentrație indicate în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, se clasifică drept deșeuri periculoase.

E. Directivei 2010/75/UE

Atunci când POP se pot produce în mod neintenționat în unele activități industriale, aceste activități intră sub incidența reglementărilor privind emisiile industriale, prin intermediul căreia se impun aplicarea anumitor măsuri de gestionare a emisiilor.

4. CORELAȚII LEGISLATIVE PRIVIND PESTICIDELE

Corelațiile legislative ale acestui domeniu privesc:

- interpretarea trimiterilor la un act normativ abrogat (secțiunea A);
- trimiterea la reglementările care privesc controlul (secțiunea B);
- necesitatea creării de sisteme de formare inițială și de formare suplimentară și de sisteme de certificare (secțiunea C);
- aplicarea Convenției de la Rotterdam (secțiunea D);
- alte documente (secțiunea E).

A. interpretarea trimiterilor la un act normativ abrogat

Regulamentul (CE) nr. 396/2005 care este și de modificare a Directivei 91/414/CEE trebuie raportat la *Regulamentul (CE) nr. 1107/2009* privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, deoarece acesta din urmă a abrogat Directiva 91/414/CEE.

Reglementările naționale privind transpunerea Directivelor 86/362/CEE, 86/363/CEE și 90/642/CEE cu toate modificările lor, nu ar mai trebui să își găsească aplicare deoarece prin abrogarea lor de către Regulamentul (CE) nr. 396/2005, la nivelul statelor trebuie să se respecte întocmai prevederile acestuia și nu cele de transpunere a actului principal (directivă) abrogat.

B. trimiterea la reglementările care privesc controlul

Deși ar trebui să fie simplu, cercetând modificările aduse *Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/662 al Comisiei din 1 aprilie 2016 privind un program de control multianual și coordonat al Uniunii pentru 2017, 2018 și 2019 de asigurare a respectării limitelor maxime de reziduuri de pesticide și de evaluare a expunerii consumatorilor la reziduurile de pesticide din și de pe alimentele de origine vegetală și animală*, constatăm că acesta a fost abrogat de Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/660 al Comisiei din 6 aprilie 2017 privind un program de control multianual coordonat al Uniunii pentru 2018, 2019 și 2020 vizând asigurarea respectării limitelor maxime pentru reziduurile de pesticide și evaluarea expunerii consumatorilor la reziduurile de pesticide din și de pe alimentele de origine vegetală și animală. Deoarece actul normativ de abrogare vizează controlul pentru anii 2018 și 2019, considerăm că acesta mai este aplicabil pentru controalele aferente anului 2017.

Un alt act normativ important este Directiva 2002/63/CE a Comisiei din 11 iulie 2002 de stabilire a metodelor comunitare de prelevare de probe pentru controlul oficial al reziduurilor de pesticide de pe și din produsele de origine vegetală și animală și de abrogare a Directivei 79/700/EEC, act care armonizează metodele de prelevare a probelor din produsele de origine vegetală sau animală în scopul determinării nivelului de reziduuri de pesticide.

Reglementările prezentate se pot întregi și cu cele în materie de:

- sănătate și securitate la locul de muncă în vederea prevenirii riscurilor asociate expunerii muncitorilor la aceste produse,

- control al respectării cerințelor cerințelor în materie de mediu a echipamentelor de aplicare a pesticidelor

C. necesitatea creării de sisteme de formare inițială și de formare suplimentară și a celor de certificare

Sistemele de formare inițială și de formare suplimentară sunt aplicabile pentru distribuitori, consilieri și utilizatorii profesioniști de pesticide. Sistemele de certificare vizează înregistrarea acestor sisteme de formare, astfel încât cei care folosesc sau vor folosi pesticide să fie perfect conștienți de riscurile potențiale pe care le prezintă aceste produse pentru sănătatea umană și pentru mediu, precum și de măsurile care trebuie luate pentru reducerea acestor riscuri pe cât posibil.

Pentru utilizatorii neprofesioniști, care în general nu au același nivel de cunoștințe și pregătire în domeniu, se consideră că cei care au beneficiat de formare inițială și suplimentară, inclusiv de certificare, ar trebui oferite recomandări, în special, pentru manipularea și depozitarea în siguranță a pesticidelor, precum și pentru eliminarea ambalajelor.

D. aplicarea Convenției de la Rotterdam

Convenția de la Rotterdam privind procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză aplicabilă anumitor produse chimice și pesticide periculoase care fac obiectul comerțului internațional, a fost aprobată / ratificată de UE prin Decizia 2006/730/CE a Consiliului.

Prin *Regulamentul (UE) nr. 649/2012 al Parlamentului European și al Consiliului* se pune în aplicare, la nivelul Uniunii, Convenția de la Rotterdam. De asemenea, regulamentul pune în aplicare o cerință a Convenției de la Stockholm privind poluanții organici persistenți, întrucât interzice exportul de produse chimice identificate drept

poluanți organici persistenti în cadrul convenției, cu excepția cazului în care există anumite scutiri prevăzute de Convenția de la Stockholm.

Scopul Convenției de la Rotterdam privind procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză (PIC) aplicabilă anumitor produse chimice și pesticide periculoase care fac obiectul comerțului internațional este să promoveze responsabilitatea comună și eforturile de cooperare în rândul părților implicate în comerțul internațional cu produse chimice periculoase, în vederea protejării sănătății publice și a mediului de daunele potențiale și pentru a contribui la utilizarea rațională, din punct de vedere ecologic, a acestor produse chimice. Convenția a fost elaborată pe baza experienței dobândite în punerea în aplicare a Orientărilor de la Londra aplicabile schimbului de informații privind produsele chimice care fac obiectul comerțului internațional ale Programului de Mediu al Organizației Națiunilor Unite (UNEP), modificate în 1989, și a codului de conduită internațional privind distribuția și utilizarea pesticidelor, modificat în 1990, al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO). Aceste instrumente au prevăzut o procedură PIC voluntară.

E. alte documente

Dintre documentele care nu au caracter obligatoriu, însă prin importanța subiectului abordat, pot fi amintite:

- a. Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind perturbatorii endocrini și proiectele de acte ale comisiei de definire a criteriilor științifice pentru stabilirea acestora în contextul legislației UE privind produsele fitosanitare și produsele biocide,
- b. Rezoluția Parlamentului European din 15 noiembrie 2011 referitoare la sănătatea albinelor și provocările pentru sectorul apicol,
- c. Recomandarea Comisiei din 30 mai 2008 privind măsurile de reducere a riscurilor prezentate de substanțele oxid de zinc, sulfat de zinc și bi(ortofosfat) de trizinc.

Concluzia care ar trebui să fie reținută după parcurgerea de către cursanți a acestei unități, este că atunci când vor să afle care sunt cerințele impuse unui domeniu, nu trebuie să se oprească la reglementările care sunt strict alocate acelui domeniu ci să încerce a extinde căutările și la domeniile conexe, așa cum am arătat pentru fiecare poluant în parte. Extinderea poate viza: activitatea poluatoare; materiile prime utilizate în aceea activitate; produsele, subprodusele și deșeurile obținute; monitorizarea specifică sau generală.

**VNiVERSiDAD
D SALAMANCA**

CAMPUS OF INTERNATIONAL EXCELLENCE

ALMA MATER STUDIORUM
UNIVERSITA DI BOLOGNA

South-Eastern Finland
University of Applied Sciences

UNIVERZITA
KARLOVA

Universitatea
TRANSILVANIA
din Braşov

ИКИТ

<https://toxoeer.com>

Project coordinator: Ana I. Morales
Headquarters office in Salamanca.
Dept. Building, Campus Miguel de Unamuno, 37007.
Contact Phone: +34 663 056 665